

XXI.

Ně mĕ fūi-pās bělĕ p̄rtānt

Sĭ lĕ p̄ĕl tŭ v̄ĕs mĕ blāndĭr :

Nĭ p̄r ōtānt kĕ tā beōtĕ

Vĭk̄rēz' ě frĕdhĕ dĕklōt

5 Dĕ tā kĕ ĭ ě flĕr lĕ p̄rĭntāns,

Mōn ām̄r nĕ viĕn rĕp̄ssĕr. <·

Bĕle, v̄ĕ ke, par mĭ lĕ-flĕrs

De la rōze vĕrmĕt', on mĕt

Le fl̄ron du lis ki ĕ- blank,

10 Du b̄kĕt l'onĕr de hō- pris ·><·

Ne me fui donk bĕle, p̄rtānt

Sĭ le p̄ĕl tu v̄ĕs me blandir :

Nĭ p̄rōtānt ke ta beōtĕ

Vĭk̄rēz' ě frĕche dĕklōt

15 De ta kĕ ĭ ě flĕr le printans,

Mon am̄r ne viĕn rĕp̄ssĕr ·><· <·